

Felicias förkylning

Felicia rörde argt i sin tekopp, så att det klingade till när skeden slog i kanterna.

– Gör inte så, suckade hennes mamma. Du spiller ju.

Felicia rörde lite lugnare, men inombords var hon fortfarande lika arg. Det var så orättvist! Två fotbollsträningar hade hon missat bara för att den här envisa förkylningen aldrig ville ge med sig.

Hennes mamma räckte henne en bit papper att torka upp det utspillda teet med, men Felicia snöt sig i pappret istället, innan hon återgick till sin tekopp. Hon tog en minimal klunk, svalde snabbt och grimaserade.

– Det är äckligt, klagade hon.

– Så farligt är det inte, protesterade hennes mamma. Det är bara varmt vatten med smak. Dessutom är te bra när man är förkyld.



Felicia tog genast en klunk till, lite större den här gången. Ju fortare hon började må bättre, desto fortare kunde hon springa runt på det gröna gräset med en fotboll vid fötterna.

– Men jag glömde ju ... började hennes mamma och försvann sedan ut i köket.

Hon var snart tillbaka igen med en burk honung.

– Honung i teet lenar halsen så att det slutar kliä, förklarade hon och rörde ner en hel tesked.

– Det kliar ju inte i halsen, sa Felicia men tyckte att honung lät som en bra idé.

Mest för att det var hennes favoritpålägg på mackan.

– Kliar det inte i halsen?

Felicias mamma såg förvånad ut. Felicia skakade på huvudet och smakade honungs-teet. Definitivt godare.

– Men du sa ju att det kliade, envisades hennes mamma.

– Ja, i näsan, inte i halsen, svarade Felicia och drack en klunk till.

Hennes mamma funderade en stund.

– Jaja, sa hon till slut. Det kan ju inte skada med te och honung.

Morgonen därpå vaknade Felicia av att alar-met ringde som vanligt halv sju, en och en halv timme innan skolan började. För första gången på tre dagar inledde hon inte dagen med att springa till toaletten och snyta sig. Istället kändes näsan helt igentäppt. Hon satte sig upp i sängen och testade att andas med munnen stängd, men det gick inte. Dessutom kliade det inte bara i näsan nu, utan i ögonen också. Med en stor suck slängde hon sig bakåt i sängen med huvudet mot kudden och stönade högt. Ingen skola i dag heller, verkade det som. Hon saknade verkligen skolan, särskilt alla kompisar, engelsklektionerna och syslöjden. Och hon ville inte ens tänka på hur långt efter hon låg i matteboken. Det behövde

hon heller inte tänka på för just då kom hennes pappa in i rummet.

– Hur mår du?

– Jag är däbtt, svarade Felicia och skrattade förvånad när hon hörde hur konstig hon lät.

– Ja, du låter täppt, log hennes pappa. Du ser lite röd ut i ögonen, var du det i går?

– Nej, det kliar.

Felicias pappa slog sig ner på sängkanten. Han fick genast den där rynkan mellan ögonbrynen som alltid dök upp när han var orolig eller bekymrad.

– Vi kanske ska åka till doktorn ändå ...

– Det är ingen vanlig förkylning, konstaterade doktorn.

De hade inte suttit inne hos doktorn särskilt länge. Felicias mamma hade egentligen bara berättat om den långdragna förkylningen, näsan och ögonen som kliade och att besvären hade börjat förra veckan. Felicia var nervös. Hon förstod att doktorn snart skulle avslöja vad hon hade fått för sjukdom. De oroliga tankarna tog över hennes huvud. Tänk så skulle hon inte få spela fotboll på en månad ... eller ännu värre: aldrig under resten av livet. Hon kunde inte hålla sig längre:

– Bad är ded då? frågade Felicia som fortfarande var täppt.

– Pollenallergi, svarade doktorn. Pollen finns på växter. När växterna blommar sprids pollen i luften, ofta genom insekter eller med vinden, och det är många som blir förkylda, får kliande ögon och känner sig trötta.

Felicia var alltså allergisk mot pollen. En annan som är allergisk är Gud. Ja, det stämmer faktiskt. Men han är inte allergisk mot pollen, utan mot synd. Gud är så god att han inte tål synd. Och tyvärr kan vi människor inte låta bli att synda, genom sådant vi tänker, säger eller gör. Gud tål alltså egentligen inte att vara nära oss människor, eftersom vi syndar. Om Gud kommer för nära synden kommer syndaren



att förstöras. Alltså skulle vi människor förstöras, eftersom vi syndar.

Hur går det för oss då, om vi inte kan vara nära Gud? Vi får först gå tillbaka och se vad som hände med Felicia. Innebar hennes pollenallergi att hon inte tålde växter, och att hon därför behövde sitta inne hela våren?

– Kommer jag kunna spela fotboll? frågade Felicia oroligt när doktorn hade berättat om pollenallergin. Både Felicias mamma och doktorn skrattade lite.

– Du kommer kunna spela fotboll, svarade doktorn. Du ska få medicin mot pollenallergin. Så fort den har börjat verka och förkylningen är borta så kommer du kunna spela igen.

Felicia fick alltså medicin mot sin allergi, vilket innebar att hon kunde vara ute och spela fotboll hur mycket hon ville hela våren (förutom när hon var i skolan eller skulle sova, förstås). Gud har också en slags medicin, kan man säga, som gör att vi kan umgås med honom. Han sände nämligen Jesus till jorden. Under påsken hör vi om hur Jesus dog på korset. När Jesus dog tog han all vår synd, allt det Gud inte tål, på sig. Vi syndar fortfarande ibland, men Jesus har tagit bort det. Tack vare att han dog på korset är vi fria från synden. Därför tål Gud att komma nära oss.

CECILIA IMBERG